

Til lovforslag nr. L 155: Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 6. maj 2009

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven

(Etablering af hjemmel til i visse situationer at hjemtransportere afdøde patienter)

[af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 3 ændringsforslag til lovforslaget. Ministeren for sundhed og forebyggelse har stillet ændringsforslag nr. 3 og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1 og 2.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 26. februar 2009 og var til 1. behandling den 17. marts 2009. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Sundhedsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og ministeren for sundhed og forebyggelse sendte den 24. oktober 2008 dette udkast til udvalget, jf. SUU alm. del – bilag 33. Den 27. februar 2009 sendte ministeren for sundhed og forebyggelse de indkomne høringsvar og et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget 2 skriftlige henvendelser fra Bente Vassard m.fl. Ministeren for sundhed og forebyggelse har over for udvalget kommenteret henvendelserne.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 4 spørgsmål til ministeren for sundhed og forebyggelse til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Udvalget indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget bemærker, at Socialdemokratiet ønsker et sundhedsvæsen i verdensklasse. Det danske sundhedsvæsen bærer i dag alt for meget præg af for mange års lappeløsninger og høje ambitioner, der ikke i tilstrækkelig grad er fulgt op af ressourcer og prioriteringer. Et eksempel herpå er dette lovforslag, der er en konsekvens af, at der fortsat årligt transporteres omkring 800 livstruede syge intensivpatienter rundt på de danske landeveje, primært på grund af manglende ressourcer og personale på de intensivafdelinger, der er oprettet på landets hospitaler. Konsekvensen er, at svage patienter i højere og højere grad må overføres til andre hospitaler, ofte beliggende fjernt fra den enkelte patients og dennes pårørendes bopæl – en transport, der i nogle tilfælde betyder, at patienten ender med at blive så belastet, at vedkommende dør. Efterfølgende står de pårørende så – ud over med deres sorg – også med en betydelig regning for hjemtransport af deres afdøde fra et fjerntliggende hospital. Det er ikke rimeligt.

Samtidig sker det oftere, at patienter som følge af en udvikling, hvor hospitaler og specialer læg-